

[Kjær Rasmussen.]

inden for byggefagene har længe været store, og læser man perspektivplan og vismandsudtalelser, ser det ud til, at de bliver større endnu. Der er således ikke tale om sæsonbestemt ledighed, men om en ledighed, der tegner til at blive ganske permanent, og som har sit udspring i den politik, regeringen fører, altså en tilrettelagt ledighed, hvis formål er at overflytte arbejdere fra bygge- og anlægssektoren til eksportindustriektoren. Til fremme af dette formål har folketingsflertallet da for øvrigt også sikret det private erhvervsliv en lov om offentlig arbejdsformidling; den såkaldte „deportationslov“, som hurtigt skal sikre erhvervslivet arbejdskraft dér, hvor der måtte mangle en sådan.

Vi må altså konstatere, at den eksisterende ledighed i byggefagene er fremkaldt bevidst, og herefter opstår så spørgsmålet, om 1 uges ekstra understøttelse er den helt rigtige løsning i den givne situation, ja, om et sådant forslag er „Løsningen“, med stort L. Det mener vi ikke det er. Når regeringen gennem sin økonomiske politik skaber en vis portion arbejdsløshed, så må det også være regeringens og samfundets opgave at sørge for, at der udbetales en egentlig erstatning, altså 100 pct.s erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

VS har stillet forslag om en sådan 100 pct.s erstatning her i folketinget, men desværre kunne hverken socialdemokratiet eller VKR-partierne stemme for det, så det faldt. Men det fald kan jo ikke skyldes, at man ikke havde nogen finansieringsmuligheder, for man kunne blot have interesseret sig for de 11 punkter, som Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund fremsatte den 29. september 1970, og som bl. a. indeholdt krav om kraftig skærpelse af kapitalvindingsafgiften, udbygning af krydsrevisionen, afvikling af de urimelige opsparingsordninger og kontrol og styring af de store investeringer i det private erhvervsliv. Der var flere punkter endnu. Der er altså penge at hente. Dertil kunne man så koble de mange forslag; VS har stillet i den hensigt at få skaffet nogle flere penge frem til beskættning. Men vore forslag har folketinget ikke villet beskæftige sig særlig seriøst med, og de 11 krav fra Arbejdsmandsforbundet blev glemt lynhurtigt, efter at de var fremsat,

naturligvis fordi de kunne være for ubehagelige i overenskomstsituationen.

På denne baggrund må vi anse det her foreliggende forslag for at være kortsigtet, som jeg også allerede har sagt én gang. Men vi ser naturligvis hellere dette end ingenting, og vi vil være i stand til at stemme for det, når tiden kommer.

Forslagsstilleren (Hanne Reintoft): Arbejdsløshed burde være en meningsløshed i et samfund som vort. Med de behov, der eksisterer for udbygning i hele samfundet, for udbygning af den kollektive trafik, for det boligbyggeri, vi mangler i så skrige grad — selv om også jeg har set arbejdsministerens besynderlige udtalelse om, at vi har boliger nok; man må ikke kende meget til befolkningen, når man kan komme med en sådan påstand — med behovet for institutionsbyggeri osv., skulle der være mulighed for fuld beskæftigelse herhjemme, og ikke mindst i bygge- og anlægsvirksomheden. At der ikke er det, turde være gået op for de fleste. Men jeg kan forstå, at arbejdsministeren ikke har fattet det, og jeg skal i den anledning komme med nogle ganske tørre og triste tal til arbejdsministeren.

Murerne i København kan i dag melde 27 pct.s arbejdsløshed, murerne i Ålborg 32 pct.s arbejdsløshed og murerne i Århus 37 pct.s ledighed. Malerne i vore to største byer har 10 pct.s ledighed. Så kom ikke her og sig, at der ikke er arbejdsløshed. Man kan manipulere med statistik, og jeg kan godt forstå, at man gerne vil skjule disse uhyggelige kendsgerninger, men at komme og påstå, at der ikke er arbejdsløshed af ganske, ganske alvorlig art, er i strid med sandheden. Må jeg så lige dertil sige: selv om det var, som ministeren påstod, at der kun var nogle ganske få langvarigt ledige, hvorfor kan man så ikke hjælpe dem? Så skulle det da være meget enkelt og meget billigt at hjælpe dem. Jeg kan derfor slet ikke se, at det skulle være et modargument. Vi har et samfund med meget gunstige investeringsbestemmelser, med alle mulige og næsten også umulige lettelser for virksomhedsejere og kapitalbesiddere, og vi skulle, hvis samfundet overhovedet kan fungere, hvad regeringen jo påstår det kan, være i stand til at skaffe fuld beskæftigelse. Vi skulle kunne udbygge det, så der var beskæftigelse til alle